Samling af Afgørelser

Forenede sager C-318/11 og C-319/11

Daimler AG og Widex A/S
mod
Skatteverket

(anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Förvaltningsrätten i Falun)

»Det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 170 og 171 — ottende momsdirektiv — artikel 1 — direktiv 2008/9/EF — artikel 3, litra a) — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet — afgiftspligtig person, som er etableret i en medlemsstat, og som i en anden medlemsstat alene har aktiviteter i form af teknisk testvirksomhed eller forskning«

Sammendrag – Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 25. oktober 2012

Harmonisering af afgiftslovgivningerne — det fælles merværdiafgiftssystem — tilbagebetaling af afgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet — personelt anvendelsesområde — en afgiftspligtig person, som fra et fast forretningssted alene udfører teknisk testvirksomhed eller forskningsarbejder, men ikke afgiftspligtige transaktioner — omfattet — besiddelse af et helejet datterselskab i tilbagebetalingsmedlemsstaten — ingen betydning

[Rådets direktiv 79/1072, art. 1, som ændret ved direktiv 2006/98, og direktiv 2008/9, art. 3, litra a)]

En merværdiafgiftspligtig person, som er etableret i en medlemsstat, og som i en anden medlemsstat alene udfører teknisk testvirksomhed eller forskningsarbejder, men ikke afgiftspligtige transaktioner, kan ikke anses for, i denne anden medlemsstat, at råde over et »fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet«, som omhandlet i artikel 1 i ottende direktiv 79/1072 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, som ændret ved direktiv 2006/98, og artikel 3, litra a), i direktiv 2008/9 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112 til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat.

Begrebet »fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet«, rummer nemlig to kumulative betingelser, dels om tilstedeværelsen af et »fast forretningssted«, dels om, at der gennemføres »transaktioner« derfra. En udelukkelse af en ret til tilbagebetaling kræver, at det konstateres, at det faste forretningssted har foretaget en faktisk gennemførelse af afgiftspligtige transaktioner i den stat, hvor tilbagebetalingsanmodningen er blevet indgivet, og ikke, at forretningsstedet blot er egnet til at gennemføre sådanne transaktioner.

I en situation, hvor det ikke er bestridt, at et selskab ikke gennemfører afgiftspligtige udgående transaktioner i den stat, hvor tilbagebetalingsanmodningen er blevet indgivet, ved sine ydelser i form af teknisk testvirksomhed og forskning, må der anerkendes en ret til tilbagebetaling af den erlagte

indgående merværdiafgift, uden at der i øvrigt er anledning til at undersøge, om dette selskab faktisk råder over et »fast forretningssted« som omhandlet i de bestemmelser, der skal fortolkes, eftersom de to betingelser, som udgør kriteriet »fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet«, er kumulative.

Denne fortolkning berøres ikke af den omstændighed, at den afgiftspligtige person i tilbagebetalingsmedlemsstaten råder over et helejet datterselskab, hvis formål næsten udelukkende er at levere forskellige ydelser til den pågældende person til brug for den udførte tekniske testvirksomhed. Et sådant helejet datterselskab er nemlig en selvstændig afgiftspligtig juridisk person.

(jf. præmis 32, 37-39, 44, 48 og 51 samt domskonkl. 1 og 2)